

POSTANOWIENIE

Dnia 1 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Gonera (przewodniczący)

SSN Bogusław Cudowski

SSN Romualda Spyt (sprawozdawca)

w sprawie z protestu wyborczego J. S.

przeciwko ważności wyborów do Parlamentu Europejskiego,
przy udziale:

1) Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,

2) Prokuratora Generalnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 1 lipca 2014 r.,

postanawia:

pozostawić protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 27 maja 2014 r., które wpłynęło do Sądu Najwyższego dnia 2 czerwca 2014, J.S. wniósł protest wyborczy „z powodu ograniczenia biernego prawa wyborczego wynikającego z art. 84 i 89 Ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. - Kodeks wyborczy, które to artykuły wyraźni sposób naruszają art. 99 Konstytucji RP (...)”.

W uzasadnieniu wnoszący protest wskazał, że zgodnie z art. 99 Konstytucji RP każdy obywatel Rzeczypospolitej Polskiej ma prawo biernego wyboru z określonymi wyjątkami, które są zapisane w Konstytucji RP, natomiast art. 84 oraz art. 89 Kodeksu wyborczego, w wyraźny sposób ogranicza to prawo, „gdyż

stwierdza w art. 84 § 1 <<Ze prawo zgłaszania kandydatów przysługuje komitetom wyborczym>> § 2 <<Komitety wyborcze mogą być tworzone przez partie polityczne oraz koalicje partii politycznych oraz wyborców>> natomiast art. 89 § 1 mówi <<Obywatele, w liczbie co najmniej 15, mający prawo wybierania mogą tworzyć komitet wyborczy wyborców>>. Przepisy te w wyraźny sposób ograniczają bierne prawo wyborcze jednostki gdyż uniemożliwiają złożenia kandydatury jednostce i wpisanie jej po zebraniu odpowiedniej ilości poparcie na listę wyborczą. Dlatego uważam że przepisy art. 84 i art. 89 Ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. - Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2011 r. Nr 21, poz. 112) wyraźny sposób naruszają podstawowe prawa jednostki jakie są zapewnione w Konstytucji RP i pozbawiają ją prawa biernego wyboru”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Ustawa z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz. U. Nr 21, poz. 112 ze zm.) w art. 336 stanowi, że do protestów wyborczych i postępowania w sprawie stwierdzenia ważności wyborów do Parlamentu Europejskiego stosuje się odpowiednio przepisy art. 241-246. Zgodnie z art. 241 § 3 Kodeksu wyborczego, wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty. Przedmiotem zaś zarzutów może być dopuszczenie się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub naruszenie przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów (art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego).

W niniejszej sprawie wnoszący protest kontestuje przepisy Kodeksu wyborczego (art. 84 i art. 89), wobec czego podniesione przez niego zarzuty nie mieszczą się w zakresie przedmiotowym protestu wyborczego, o którym mowa w art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego.

Z tych względów na podstawie na podstawie art. 243 § 1 Kodeksu wyborczego orzeczono jak w sentencji.

